

РЕШ.ИЕ

№ 22

гр. ХАСКОВО, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА**

при участието на секретаря **ВЕСЕЛЕНА ИВ. КАРАСЛАВОВА**
като разгледа докладваното от **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА** Търговско дело № 20225600900023 по описа за 2022 година

Предявени са два иска в обективно кумулативно съединение с правно основание чл.432, ал.1 от Кодекса за застраховането за суми в размер на 50 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди и в размер на 1 514.62 лева – обезщетение за имуществени вреди.

ИЩЦАТА – К. А. Ш. твърди, че на 29.07.2021 год. в 21.55 ч. на около 2.8 кв. след изхода на с.Въгларово в посока с.Сираково е настъпило пътно транспортно произшествие /ПТП/ по вина на Х. Ш., който като водач на лек автомобил ***, с рег. № ***, движейки се с несъобразена скорост и недостатъчно упражнено внимание се блъснал в задната част на аварирания и спрял частично на пътното платно лек автомобил ****, с рег. № ***. В резултат на станалия пътен инцидент, на ищцата, която се возила на предната дясна седалка в автомобила, управляват от водача Ш., ѝ били причинени следните увреждания – счупване на горния край на дясна раменна кост, оток, болка и силно ограничени активни движения в областта на дясната раменна става. На 30.07.2021 год. била подложена на оперативна интервенция при поставена пълна интубационна упойка, при която било извършено открито наместване на фрактура с поставяне на метален имплант и вътрешна фиксация на счупените кости. Раната била зашита, а ръката в областта на рамото – обездвижена с поставена митела /фиксатор за ръка/, за период от 25 дни. След изписването ѝ от болницата – на 03.08.2021 год., ищцата продължила лечението в домашни условия. Твърди, че и към момента изпитвала болки и скованост в областта на дясната ръка и рамо. Във връзка с проведеното лечение, ищцата направила разходи общо в размер на 1 514.62

лева, от които 1 480 лева – за закупуване на метални импланти и заключваща плака; 28.08 лева и 6.54 лева – за медикаменти. Към момента на настъпване на ПТП е бил в сила застрахователен договор „Гражданска отговорност“, сключен между собственика на МПС, управляваното от виновния водач Ш. и ответното дружество, от страна на което не било определено и изплатено застрахователно обезщетение, поискано с молба от 07.10.2021 год. С оглед на изложеното, моли за реШ.ие, с което съдът осъди ответника да ѝ заплати сумите в размер на 50 000 лева, до който размер е допуснато увеличаване на иска и в размер на 1 514.62 лева – застрахователни обезщетения за претърпени неимуществени и съответно - имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 07.10.2021 год. – дата на предявяване на застрахователната претенция. Претендира присъждане и на деловодни разноски.

ОТВЕТНИКЪТ – „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД – гр.София – оспорва иска. Поддържа, че ПТП е причинено по вина на водача на лек автомобил ****, с рег. № ***, от страна на който не било обезопасено повреденото МПС. Заявява възражение за съпричиняване, допуснато от ищцата, поддържайки, че същата се е возила без поставен или неправилно поставен обезопасителен колан, както и възражение за прекомерност на претендираното обезщетение. Оспорва началния момент, от който се иска присъждане лихва, позовавайки се на това, че от страна на пострадалата не била посочена банкова сметка в подадената от нея молба за определяне и присъждане на застрахователно обезщетение. Претендира деловодни разноски.

ТРЕТО ЛИЦЕ – Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД – гр.София – ПОМАГАЧ на ответника „Застрахователно Акционерно Дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД – гр.София – оспорва иска.

Съдът, след преценка доводите на страните и обсъждане на събраните по делото доказателства, поотделно и взети в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ПГК, съдът прие за безспорно установено наличието на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС - лек автомобил марка **, модел ***, с рег. № ***, обективиран в застрахователна полица № BG/30/120002680666, със срок на покритие от 21.09.2020 год. до 21.09.2021 год., сключен между ответника – „Застрахователно Акционерно Дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД – гр.София и собственика на автомобил - Д.Е.Ю., управляван от Х. С. Ш., в сила към момента на настъпването на ПТП - 29.07.2021 год. В подкрепа на посочените обстоятелства са и приетите като писмени доказателства проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 61 от 29.07.2021 год. и застрахователна полица.

На 07.10.2021 год. ответникът е получил отправената от ищцата застрахователна претенция, видно от приетите като писмени

доказателства застрахователна претенция и известие за доставяне, с искане за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение, въз основа на която е била заведена щета № 0801-005161/2021, видно от приложеното по делото уведомление изх.№ 5324 от 20.10.2021 год., изпратено от ответника до ищцата, с което ѝ е указано да представи рентгенови снимки, удостоверяващи претърпяната фрактура, както и пълни и точни данни за банкова сметка.

Като писмено доказателство по делото е приет и констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 61 от 29.07.2021 год., от съдържанието на който се установява, че на посочената дата на около 2.8 км. след с.Въгларово в посока с.Сираково е настъпило ПТП между лек автомобил марка ** модел ***, с рег. № ***, управляван от Х. С. Ш. и лек автомобил марка ***, модел***, с рег. № ***, управляван от Г. Н. Г., при което е пострадала ищцата като пътник в първото от посочените две превозни средства. Като причина за инцидента се посочва, че водачът Ш. е управлявал автомобила със скорост, несъобразена с релефа и интензивността на движението, в резултат на което се е ударил в авариралия и спрял на пътното платно автомобил, управляван от водача Г.. В тази насока е и приетия като писмено доказателство акт № 4 от 29.07.2021 год. за установяване на административно наруШ.ие, издаден срещу водача Ш. за допуснато от него наруШ.ие на правилата за движение по чл.20, ал.2 от ЗДвП. С постановление от 17.08.2021 год., АНП е прекратена, поради това, че деянието съставлява престъпление, за което е образувано ДП № 676 / 2021 год. по описа на РУ – Хасково.

По искане на страните по делото са събрани и гласни доказателства, чрез разпита на посочените от тях свидетели. От показанията на свидетеля В. К. – актосъставител, се установява, че доколкото си спомнял имало поставен триъгълник, обозначаващ местоположението на авариралия автомобил, управляван от водача Г., но не посочва с категоричност кой и кога го е поставил – дали водача преди инцидента или след това. Свидетелят не си спомнял дали спрелия автомобил е бил с включени аварийни светлини, нито дали при пристигането му на местопроизшествието, пострадалите са били там или вече откарани до болницата. От показанията на свидетеля Г. Г. се установява, че в деня на инцидента – 29.07.2021 год. е управлявал лек автомобил *** с рег. № **, на път към дома си, движейки се в посока от с.Въгларово към с.Сираково. След като автомобилът му изгаснал, отбил превозното средство вдясно и пуснал аварийните светлини. Обадил на свой приятел да му помогне. Слизайки от колата, загубил съзнание. Съвзел се в болницата. Не си спомня дали е поставил предпазен триъгълник. От показанията на свидетелката Фериде С. – дъщеря на ищцата се установява, че веднага след като разбрала за станалия с майка ѝ пътен инцидент, отишла в болницата в гр.Хасково, където пострадалата била приета на лечение. Дясната ѝ ръка била счупена и обездвижена. Емоционално майка ѝ била травмирана и изплаШ.а. Преди инцидента, родителите ѝ им гостували. Поради това, че станало късно тръгнали да се прибират с автомобила, собственост на дъщерята на свидетелката. Баща ѝ – Х. Ш. управлявал превозното средство, а от пред – на дясната седалка до него седнала и майка ѝ – К. Ш.. Свидетелката

твърди, че преди тръгване и двамата сложили предпазни колани. Престоят на майка ѝ в болничното заведение продължил четири дни, като на втория ден ѝ била извършена под пълна упойка, операция на дясната ръка, при която била сложена шина, която в момента не била свалена. И понастоящем майка ѝ не можела да си движи ръката в пълен обем. Изпитвала болки и страх, когато се возила в автомобил. Не можела да се обслужва самостоятелно. Ходила и на физиотерапия, на без значително подобрение в състоянието ѝ. Приемала болкоуспокояващи в продължение на три месеца, през които спяла права, заради болките. Преди инцидента майка ѝ получавала пенсия по болест – заради диабета. След инцидента ѝ споделила, че в тъмното не са видели спрелия на пътя автомобил, в който се ударили. Нямаło сложени обозначителни знаци. От показанията на свидетеля В. А. се установява, че след като свидетеля Г. се обадил по телефона, съобщавайки, че автомобилът му е аварирал, отишъл на място след около пет минути от обаждането. Било в тъмната част на денонощието. Паркирал автомобила си пред този на свидетеля Г., една част от който се намирала на пътното платно, а другата – на банкета. Не видял дали мястото е обозначено със светлоотразителен триъгълник. Твърди, че автомобилът на свидетеля Г. е бил с включени аварийните светлини и на габарити. В момента, в който вадел от багажника си колан, с който да издърпа аварирания автомобил, видял, че една кола, движейки се в посока към село Сираково, ги връхлита. В този момент, свидетелят Г. се намирал отстрани на колата си, допрян до лявата врата. Не видял дали идващата кола се е ударила в автомобила на свидетеля Г. или в тялото му, което след удара се озовало между двата автомобила – между неговия и този на пострадалия. Предното стъкло на автомобила, управляван от другия водач било спукано, а на предната седалка стояла жена. Твърди, че и двамата – шофьора и жената не били с поставени предпазни колани. Обяснява, че е отишъл до колата, в която се е возила ищцата след около 5 – 10 минути от настъпване на удара.

В заключението, представено по поисканата от страните и назначена съдебно автотехническа експертиза, което съдът приема като обективно и компетентно дадено, експертът описва следният механизъм на станалото ПТП, а именно: На 29.07.2021 год. около 21.55 ч., по общински път между път III – 506 и път III – 806, в посока от с.Въгларово към с.Сираково се движел лек автомобил ***, с рег. № ***, управляван от Х. С. Ш. със скорост от около 68.16 кв./ч. Движението се е извършвало през нощта, при нормална видимост, по сух, прав, асфалтов участък от платно за двупосочно движение. В участъка от платното за движение на около 2 800 м. след изхода от с.Въгларово в процеса на разминаване с насрещно движещ се микробус, водачът Ш. е бил заслепен и тогава е възприел попътното спрелия в дясната част на платното за движение, в посока към с.Сираково, аварирал лек автомобил ****, с рег. № ***, с водач Г. Н. Г., който се намирал извън автомобила в зоната на предната лява врата. За предотвратяване на удара, водачът на лекия автомобил *** е реагирал с екстремно задействане на спирачната система на автомобила и е предприел маневра „отклонение надясно“. При така създадената динамична ситуация е настъпил удар,

определен от експерта като заден кос, при контакт на предна челна част на лек автомобил ***, със заден ляв ъгъл на спрелия лек автомобил ****. Като причини за настъпване на ПТП, вещото лице посочва – небезопасяване със светлоотразителен триъгълник на спрелия на платното за движение, поради повреда и невъзможност да бъде изместен извън платното за движение, лек автомобил ****; закъсняла реакция за аварийно спиране и неадекватна реакция за предотвратяване на удара от страна на водача на лекия автомобил ***, чрез отклоняване на автомобила надясно, в момента, когато е възприел спрелия в дясно на платното за движение, в нощни условия, на неосветен участък, лек автомобил ****. Водачът на *** е имал видимост върху спрелия **** още от момента на навлизането му в обсега на късите светлини, но не е реагирал. Опасната зона за спиране на лек автомобил *** при скорост на движение непосредствено преди произшествието – 68.16 км./ч., е определена на 60.68 м. Ударът по отнош.ие на водача на лек автомобил *** е бил предотвратим чрез навременно аварийно спиране. Всяка скорост по – малка и равна на 68.16 кв./ч., според вещото лице се явява съобразена и ако водачът на лек автомобил *** е реагирал своевременно, е могъл да преодолее заслепяването и да спре преди мястото на удара.

От заключението, представено по допуснатата съдебно – медицинска експертиза се установява, че при ПТП, станало на 29.07.2021 год., пострадалата Ш. е получила счупване на дясната раменна кост в горния ѝ край. Проведено било оперативно лечение – кръвна репозиция с метална остеосинтеза, чрез поставяне на метален имплант, извърш.о под интубационна упойка, което според експерта е напълно целесъобразно и съобразено със състоянието на пострадалата, предвид високото ниво на счупване и сложността на операцията. Оздравителният и възстановителният процеси не били приключили поради вероятността от втора операция за снемане на металната остеосинтеза. Налице били видими оперативни белези в областта около дясното рамо. Вещото лице посочва, че травмата се дължи именно на поставения предпазен колан – при удар и преместване на тялото напред, коланът оказвал натиск в областта на десния раменен пояс и спомагал за счупване на раменната кост в горния ѝ край. По отнош.ие на заболяването на ишцата – захарен диабет, експертът посочва, че нямало данни за наруш.ия и усложнения, които да благоприятстват получаване на счупвания или затрудняващи оздравителния процес. В устния си доклад вещото лице Е. посочва, че са налице трайни последици за здравето на ишцата, предвид това, че поставените при операцията метални тела не са свалени. Прогнозата е определена като абсолютно несигурна и плаваща. В момента ишцата не можела да отвежда ръката си на повече от 30 градуса, т.е имала дефицит от 70 градуса при извеждане на ръката. Нямала реално възстановяване. Определя счупването като раздробяващо, сериозно и трудно зарастващо. Било невъзможно за ишцата да се реализира професионално с описаното увреждане на ръката.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Правната квалификация на исквете се съдържа в

нормата на чл. 432, ал. 1 от КЗ - за присъждане на обезщетения за неимуществени и имуществени вреди, претендирани пряко от застрахователя, с когото собственикът на МПС, управлявано от виновния водач – Х. Ш. е имал сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към момента на настъпване на застрахователното събитие. От страна на ищцата като пострадала от ПТП е отправена застрахователна претенция за заплащане на обезщетение, като в срока по чл. 496 от КЗ, застрахователят не се е произнесъл – обстоятелства, обуславящи допустимостта на иска.

В тежест на ищцата е да докаже наличието на елементите от фактическия състав на основанието, на което претендира ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество, а именно: противоправно поведение от страна на деликвента, вреда, причинна връзка между деянието и претърпените вреди, валидно сключена застраховка "Гражданска отговорност" между ответника и собственика на управляваното от деликвента МПС и настъпилото застрахователно събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя. Вината като елемент от състава на непозволеното увреждане, се предполага до доказване на противното, съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД, при което тежестта да обори законовата презумпция се възлага на ответника. С договора за застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума, отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Отговорността на застрахователя се реализира чрез заплащане на обезщетение на увреденото лице, което обхваща всички имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането, както и лихви за забава, когато застрахованият е отговорен пред увредения за тяхното плащане. Нормата на чл. 432, ал. 1 от КЗ предоставя на пострадалото лице субективното право да сезира съда с пряк иск срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител, управлявал застрахованото МПС, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на деликвента и той отговаря за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите.

Безспорно по делото е установено, че на 29.07.2021 год. около 21.55 часа по общински път между път III – 506 и път III – 806, в посока от с.Въгларово към с.Сираково се е движел лек автомобил ***, с рег. № ***, управляван от Х. С. Ш. със скорост от около 68.16 кв./ч. Движението се е извършвало през нощта, при нормална видимост по сух, прав, асфалтов участък от платно за двупосочно движение. В участъка от платното за движение на около 2 800 м. след изхода от с.Въгларово в процеса на разминаване с насрещно движещ се микробус, водачът Ш. е бил заслепен и тогава е възприел попътно спрелия в дясната част на платното за движение, в посока към с.Сираково, аварирал лек автомобил ****, с рег. № ***, с водач Г. Н. Г.. Въпреки реакцията на водача Ш. е настъпил удар със спрелия лек

автомобил ****. Като причини за настъпване на ПТП, вещото лице посочва – необезопасяване със светлоотразителен триъгълник на спрелия на платното за движение, поради повреда и невъзможност да бъде изместен извън платното за движение, лек автомобил ****; закъсняла реакция за аварийно спиране и неадекватна реакция за предотвратяване на удара от страна на водача на лекия автомобил ***. Ударът по отнош.ие на водача на лек автомобил *** е бил предотвратим чрез навременно аварийно спиране. Всяка скорост по – малка и равна на 68.16 кв./ч. е съобразена и ако водачът на лек автомобил *** е реагирал своевременно, е могъл да преодолее заслепяването и да спре преди мястото на удара. Досежно механизма на станалото ПТП, съдът цени заключението на вещото лице Х., в подкрепа на което са и констатациите в приетия като писмено доказателство констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 61 от 29.09.2021 год., който като изготвен от органите на МВР в кръга на възложените им правомощия, представлява официален свидетелстващ документ, ползващ се не само с обвързваща съда доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на длъжностното лице – съставител, а и с материална доказателствена сила относно самото удостоверително изявление. Като недоказано съдът намира заявеното от ответника оспорване на протокола за ПТП, доколкото изясняването на механизма на станалото ПТП, се установява и от заключението, представено по допуснатата съдебно автотехническа експертиза, неоспорено от страните.

Изложените по-горе обстоятелства, съдът приема като такива, установяващи наличието на първата от кумулативно дадените предпоставки от фактическия състав на основаниято, на което се претендира обезщетение за неимуществени вреди – противоправно деяние, извърш.о от страна на водача Ш. в резултат на допуснати от него наруш.ия на правилата за движение – чл.20, ал.2 от ЗДвП, съгласно която „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“. За ангажиране отговорността на деликвента и на застрахователя не е необходимо противоправното деяние да осъществява и признаците на престъпление по НК.

Като безспорно, ценейки заключението на вещото лице Е. по допуснатата съдебно медицинска експертиза, съдът приема и това, че ПТП се намира в пряка и непосредствена връзка с травматичните увреждания, причинени на ищцата от пътния инцидент, а именно – счупване на дясната раменна кост в горния ѝ край, наложило провеждането на оперативно лечение – кръвна репозиция с метална остеосинтеза, чрез поставяне на метален имплант, извърш.о под интубационна упойка, довели до трайни последици за здравето на ищцата, и с абсолютно несигурна и плаваща прогноза, предвид наличието на дефицит от 70 градуса при извеждане на

ръката.

Освен описаните травматични увреждания, като безспорно съдът приема и това, че станалото ПТП е предизвикало остра стресова реакция при ищцата, както и това, че лечението се е отразило косвено върху психиката ѝ, заради ограниченията и претърпените болки. В тази насока съдът цени събраните по делото гласни доказателства, чрез разпита на свидетелката Фериде С..

Като безспорно съдът приема и наличието на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС - лек автомобил марка ** модел ***, с рег. № ***, обективиран в застрахователна полица № BG/30/120002680666, със срок на покритие от 21.09.2020 год. до 21.09.2021 год., сключен между ответника – „Застрахователно Акционерно Дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД – гр.София и собственика на автомобила Д.Е.Ю., управляван от Х. С. Ш., в сила към момента на настъпването на ПТП - 29.07.2021 год.

Въз основана на събраните по делото доказателства, съдът намира, че са налице предпоставките, обуславящи ангажиране отговорността на ответника на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, който следва да обезщети претърпените от ищцата неимуществени вреди, вследствие на причинените ѝ увреждания – счупване на дясната раменна кост в горния ѝ край, от станалото на 29.07.2021 год., ПТП, причинено от Х. С. Ш., като водач на застраховано при ответника МПС.

По отнош.и.e размера на претендираното обезщетение, съдът намира, че за да се реализира справедливо възмездяване на претърпените болки и страдания, е необходимо същото да отговаря на критерия „справедливост“, прогласен изрично в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Следва да се посочи, че на обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние от страна на пострадалото лице. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС 4/1968 г., съгласно които понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано "с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства". Досежно степента и интензитета на търпените от пострадалата страдания, съдът цени показанията на свидетелката Фериде С. – дъщеря на ищцата, от които се установява, че майка ѝ и понастоящем изпитвала болки в ръката и невъзможност пълноценно да си служи с нея. В резултат на причиненото ѝ увреждане, се е наложило извършването на оперативно интервенция -кръвна репозиция с метална остеосинтеза, чрез поставяне на метален имплант, извърш.о под интубационна упойка. Съдът отчита и наличието на видими оперативни белези в областта около дясното рамо, както и трайните последици за здравето на ищцата. Прогнозата е определена от експерта като абсолютно несигурна и плаваща, а счупването - като раздробяващо, сериозно и трудно зарастващо. Не без значение е и обстоятелството, че и към момента възстановителния процес не е приключил - ищцата не е в състояние да отвежда ръката си на повече от 30 градуса и свързаната с това невъзможност

за професионална реализация.

Отчитайки вида и характера на уврежданията и времето за тяхното възстановяване, съдът счита, че претърпените от пътния инцидент неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, ограничения в бита, трайно намалена работоспособност, остра стресова реакция, загрозяващ белег на дясната ръка следва да бъдат овъзмездени в размер на 40 000 лева, като искът в останалата част до пълния предявен размер на 50 000 лева, като недоказан, а от тук и неоснователен следва да се отхвърли.

Като неоснователно съдът намира заявеното от застрахователя възражение за съпричиняване, допуснато от страна на ищцата, предвид липсата на доказателства в подкрепа на въведените от ответника твърдения за допуснати от ищцата наруш.ия на правилата за движение, визирани в нормата на чл.137 а, ал.1 от ЗДвП, съгласно която „водачите и пътниците в моторни превозни средства..., когато са в движение, използват обезопасителни колани, с които моторните превозни средства са оборудвани“. В тази насока съдът цени показанията на свидетелката Фериде С. – дъщеря на ищцата, от които се установява, че преди тръгване от дома им с автомобил, собственост на дъщерята на свидетелката, родителите ѝ били с поставени предпазни колани. Съдът не цени дадените в тази насока показания на свидетеля В. А., който твърди, че когато отишъл до автомобила, управляван от водача Ш., в който се е возила ищцата на предната дясна седалка, двамата не били с поставени предпазни колани, предвид обстоятелството, че от момента на удара между двата автомобила и момента, от който датират впечатленията на свидетеля са изминали според показанията му около десет минути, т.е дадените в тази насока показания на свидетеля не са непосредствени и преки. От друга страна, показанията на свидетеля А. се опровергават и от заключението, представено по допуснатата съдебно – медицинска експертиза, в което експертът е категоричен, че травмата се дължи именно на поставения предпазен колан – при удар и преместване на тялото напред, коланът е оказал натиск в областта на десния раменен пояс и спомогнал за счупване на раменната кост в горния ѝ край. Заключението в тази му част не бе оспорено от ответника, поради което съдът го цени като обективно и компетентно дадено и като такова, опровергаващо твърдението на ответника, че ищцата е допринесла за настъпване на вредоносния резултат, допускайки наруш.ие на правилото, визирано в чл.137 а, ал.1 от ЗДвП.

Като основателен съдът намира и иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, поради което същият следва да бъде уважен в претендирания размер от 1 514.62 лева, включващи 1 480 лева – разходи за закупуване на заключваща плака, ценейки в тази насока приетата като писмено доказателство фактура № 1000068286 от 30.07.2021 год.; 28.08 лева и 6.54 лева – разходи за закупуване на лекарства, видно от приложените по делото фактура № 0050003089 от 03.08.2021 год. и 2 бр. фискални бона, приети като писмени доказателства и неоспорени от насрещната страна. В подкрепа на извода за относимостта на претендираните разходи за лечение с причинените на ищцата от пътния инцидент, увреждания, съдът цени и

заклучението на вещото лице до допуснатата съдебно – медицинска експертиза.

По отноШ.ие на претендираната от ищцата законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от 07.10.2021 год. – денят, в който е получена отправената от нея до ответника застрахователна претенция, с искане за присъждане на застрахователно обезщетение, следва да се посочи следното:

Процесното ПТП е станало на 29.07.2021 год. Ищцата е заявила писмена претенция пред застрахователя, получена от последния на 07.10.2021 год. За периода от датата на деликта до предявяване на претенцията пред застрахователя обезщетението за забава върху обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди се дължи от деликвента на основание чл.86 от ЗЗД, но не се покрива от застрахователното обезщетение, дължимо от застрахователя на основание застрахователния договор. На основание чл.493, ал.1, т.5 от КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на деликвента за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице, т.е от 07.10.2021 год. до изплащане на обезщетението, поради което искането за присъждане на законна лихва, считано от посочената дата следва да бъде уважено така, както е предявено. Като неоснователно съдът намира заявеното от ответника оспорване на искането за присъждане на законна лихва, считано от уведомяването, позовавайки се на липса на оказано от страна на ищцата съдействие, от страна на която не било изпълнено указанието за представяне на удостоверение за банкова сметка на пострадалото лице / неговия пълномощник и на рентгенови снимки в оригинал или на оптичен носител, които да удостоверяват претърпяната фрактура. Съдът счита, че не са налице основанията за прилагане на последиците, визирани в чл.380, ал.3 от ГПК, отчитайки обстоятелството, че като приложение на изпратената от ищцата до ответника застрахователна претенция, в т.8 е описано „удостоверение за наличието на банкова сметка на К. А. Ш.“. Документът, приет като писмено доказателство не беше оспорен от ответника в посочената част. От друга страна, уведомлението, изпратено от ответника до ищцата не обективира намерение за престиране, предвид това, че с него не е определено застрахователно обезщетение, което само по себе си изключва извода, обосноваващ допусната от пострадалата забава с евентуално неизпълнение на задължението за посочване на банкова сметка.

Като неоснователно съдът намира и заявеното от страна на ответника възражение за съпричиняване, допуснато от Г. Н. Г. като водач на лек автомобил ****, с рег.№ ***, застрахован в ЗД „Бул Инс“ АД-гр.Хасково, конституиран като трето лице – помагач на страната на ответника, обосновано с твърдения за допуснати от страна на водача Г. наруШ.ия на правилата за движение, изразяващи се в необозначаване на повреденото превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник или по друг подходящ начин, така, че то да бъде забелязано навреме от водачите на приближаващите се пътни превозни средства, съгласно изискването, визирано в чл.97, ал.3 от ЗДвП. Безспорно в тази

насока по делото се установи, че след повреда на автомобила, управляван от свидетеля Г., превозното средство е било позиционирано частично на пътното платно и на банкета, разположено успоредно на осевата линия. В устния си доклад вещото лице Х. посочва, че е нямало обективна възможност автомобилът да бъде изместен по-надясно, с оглед намиращите се на място, храсти. Като безспорно съдът приема, че действително от страна на водача Г. не е бил поставен светлоотразителен триъгълник, обозначаващ повреденото превозно средство, но неизпълнението на това задължение не обосновава извод за допуснато от него съпричиняване, доколкото същото не се намира в пряка причинно следствена връзка с настъпилия пътен инцидент. Безспорно по делото се установи, че ПТП е настъпило на прав участък от пътя и в случай, че водачът Ш. е реагирал своевременно, той е могъл да спре преди мястото на удара. В тази насока съдът цени заключението на вещото лице Х., неоспорено от страните.

С оглед изхода на спора, в поза на страните следва да бъдат присъдени разноски, определени съразмерно на уважената и съответно – на отхвърлената част от иска.

Видно от приложения договор за правна защита и съдействие страните по него са уговорили, че ищцата е получила безплатна правна помощ и съдействие на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, поради което в полза на процесуалния ѝ представител следва да бъде присъдено адвокатското възнаграждение за безплатно оказаната адвокатска помощ на материално затруднено лице, на основание чл. 38, ал. 2 от Закон за адвокатурата /ЗА/. Адвокатското възнаграждение следва да бъде определено съгласно разпоредбите на чл. 7, ал.2, т.1 и т.4, вр. ал.9 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела с определен интерес и съразмерно на уважената част от иска, при което в полза на адвокатско дружество „Г. и М.“ следва да бъде присъдена сумата от 5 161.75 лева, с ДДС – възнаграждение за адвокат, от което 4 301.46 лева, без ДДС, включващо 3 850 лева – за иска за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди и 451.46 лева – за иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, на ответното дружество се дължат разноски в размер на 77.65 лева, определени съразмерно на отхвърлената част от иска от общо направените и претендирани такива от 400 лева - възнаграждения за вещи лица. В полза на ответника следва да бъде присъдена и сумата от 124.24 лева – възнаграждение за юрисконсулт, съразмерно на отхвърлената част от иска, от общия размер на възнаграждението – 640 лева, 540 лева от които – за иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и 100 лева – за иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, съгласно чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.25, ал.1 и ал.2 от Наредба за заплащането на правната помощ.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Окръжен съд – Хасково сумата в размер

на 1 660.58 лева – държавна такса за образуване на делото и сумата от 402.94 лева – възнаграждения за вещи лица, заплатени от бюджетните средства на съда, съразмерно на уважената част от исковете.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление – ***, да заплати на К. А. Ш., ЕГН ***** от ****, с адрес за призоваване – **** – адвокат К. К. Г., сумата в размер на 40 000 /четиридесет хиляди/ лева, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди и сумата в размер на 1 514.62 /хиляда петстотин и четиринадесет лева и шестдесет и две стотинки/ лева – обезщетение за имуществени вреди, причинени от ПТП, настъпило на 29.07.2021 год., по вина на Х. С. Ш., като водач на лек автомобил марка **, модел ***, с рег. № ***, застраховано по договор „Гражданска отговорност“ за МПС, обективиран в застрахователна полица № BG/30/120002680666, със срок на покритие от 21.09.2020 год. до 21.09.2021 год., ведно със законната лихва, считано от 07.10.2021 год. до окончателното изплащане на сумите, като ИСКЪТ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата до предявения размер от 50 000 лева, ОТХВЪРЛЯ.**

ОСЪЖДА К. А. Ш., ЕГН *** от ****, с адрес за призоваване – **** – адвокат К. К. Г. да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – ***, сумата в размер на 77.65 /седемдесет и седем лева и шестдесет и пет стотинки/ лева – деловодни разноски – възнаграждения за вещи лица, съразмерно на отхвърлената част от иска, както и сумата в размер на 124.24 /сто двадесет и четири лева и двадесет и четири стотинки/ лева – възнаграждение за юрисконсулт, съразмерно на отхвърлената част от иска.**

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление – *** да заплати на Адвокатско дружество „Г. и М.“, БУЛСТАТ ****, със седалище и адрес на управление – ****, сумата в размер на 5 161.75 /пет хиляди сто шестдесет и един лева и седемдесет и пет стотинки/ лева - възнаграждение за адвокат за осъществено на основание чл.38, ал.2 и ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата, процесуално представителство на К. А. Ш., ЕГН ***** от ****.**

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление – *** да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – Хасково сумата в размер на 1 660.58 /хиляда шестстотин и шестдесет лева и петдесет и осем стотинки/ лева –**

държавна такса и сумата в размер на 402.94 /четиристотин и два лева и деветдесет и четири стотинки/ лева – възнаграждения за вещи лица, съразмерно на уважената част от исковете.

РеШ.ието е постановено с участието на трето лице – Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление – ***, ПОМАГАЧ на ответника - ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДаллБогг:Живот и Здраве“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – ***.

РеШ.ието може да се обжалва пред Апелативен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____